

SPLOŠNA LJUDSKA OBRAMBA IN DRUŽBENA SAMOZAŠČITA

Zvezni sekretariat za ljudsko obrambo — personalna uprava — razpisuje

NATEČAJ

za sprejem kandidatov za učence splošnih srednjih vojaških šol, gojence srednjih vojaških šol, rodov in služb in učence šole za strokovne delavce v vojaško-tehničnih poklicih v letu 1983

KATERE SO SREDNJE VOJASKE SOLE?

Letalska splošna srednja vojaška šola »Maršal Tito« v Mostarju; Splošna srednja vojaška šola »Bratstvo-enotnost« v Beogradu; Splošna srednja vojaška šola »Ivo Lola Ribar« v Zagrebu; Splošna srednja vojaška šola »Franc Rozman-Stane« v Ljubljani (samo za kandidate z območja Slovenije).

V našete šole je možen vpis v 1., 2. in 3. razred.

Srednja vojaška šola kopenske vojske v Sarajevu — smeri: pehota, artilerija, artilerijsko-raketne enote protizračne obrambe, oklepno-mehanizirane enote, inženirstvo, zveze, atomsko-biološko-kemična obramba.

Tehniška srednja vojaška šola kopenske vojske v Zagrebu — smeri: strojniška, elektrotehniška, raketna, kemijsko-tehnološka, prometna.

Letalska tehniška srednja vojaška šola v Rajlovcu — smeri: strojnotehniška, elektrotehniška, elektronskotehniška, telekomunikacijska.

Mornariška tehniška srednja vojaška šola v Splitu

Intendantska srednja vojaška šola v Sarajevu

Sanitetna srednja vojaška šola v Novem Sadu — smeri: medicinska, farmacevtska (ta smer sprejema samo v 3. razred).

V navedene šole je možen vpis v 1. in 3. razred.

Šola za strokovne delavce v vojaškotehničnih poklicih — specialnosti mehanika za bojna vozila, pehotno oborožitev, artilerijsko oborožitev.

Na tej šoli vpisujejo samo v 3. razred.

KAŠNI SO POGOJI ZA SPREJEM?

Na natečaj se lahko prijavijo fantje, državljani SFRJ, ki izpolnjujejo naslednje zahteve:

- Splošni pogoji
 - da so zdravi in sposobni, kar bo ugotovila pristojna vojaška zdravniška komisija;
 - da niso bili sodno kaznovani in da proti njim ne teče kazenski postopek;
 - da imajo priporočilo o moralnopolitičnih lastnostih za šolanje in službovanje v oboroženih silah;
 - da imajo soglasje staršev-skrbnikov.

b) Posebni pogoji

- kandidati za 1. razred:
 - da so rojeni leta 1967 ali kasneje;
 - učenci, ki obiskujejo 8. razred osnovne šole, so morali 7. razred končati z najmanj dobrim uspehom, tisti pa, ki so osnovno šolo že končali, so morali v 8. razredu doseči najmanj dober uspeh;
 - učenci, ki so v 7. oziroma 8. razredu imeli dober uspeh, morajo v tem razredu imeti najmanj dobro oceno iz matematike, fizike in kemije;

- kandidati za 2. razred:
 - da so rojeni leta 1966 ali kasneje;
 - učenci, ki obiskujejo 1. razred šole srednjega usmerjenega izobraževanja, so morali 8. razred osnovne šole končati z najmanj dobrim uspehom;

učenci, ki imajo v 8. razredu osnovne šole dober uspeh, morajo iz matematike, fizike in kemije imeti najmanj oceno dobro;

- kandidati za 3. razred:
 - da so rojeni leta 1965 ali kasneje;
 - učenci, ki obiskujejo 2. razred šole srednjega usmerjenega izobraževanja, so morali 1. razred končati z najmanj dobrim uspehom, tisti pa, ki so 2. razred končali, morajo v tem razredu imeti najmanj dober uspeh;
 - učenci, ki imajo v 1. in 2. razredu dober uspeh, morajo v tem razredu iz matematike, fizike in kemije imeti najmanj oceno dobro.

KAKO SE PRIJAVITE?

Kandidati, ki se žele javiti na ta razpis, naj se zgledajo pri občinskem upravnem organu za ljudsko obrambo v občini, kjer imajo stalno bivališče. Tam bodo dobili vsa pojasnila.

ŠOLANJE, PRAVICE IN OBVEZNOSTI UČENCEV IN GOJENCEV

Šolanje se začne 1. septembra 1983 in traja štiri leta ali dve leti.

Učenci in gojenci stanujejo med šolanjem v internatu in imajo na stroške zveznega sekretariata za ljudsko obrambo pravico do stanovanja, hrane, oblačil in obutve, šolskega pribora, učbenikov, zdravstvenega varstva, denarnega nadomestila za prevoz do doma in nazaj ob polletnih in letnih šolskih počitnicah ter do mesečnih denarnih prejemkov.

Učenci letalske splošne srednje vojaške šole »Maršal Tito« so med šolanjem poleg obvladovanja rednega programa dolžni, po predhodnem padalskem treningu s skoki, letati z jadrnimi in motornimi letali z dvojnimi komandami po programu jadranja — letenja, po končani šoli pa nadaljujejo šolanje na letalski vojaški akademiji.

Učenci splošnih srednjih vojaških šol nadaljujejo po končani šoli šolanje na vojaški akademiji kopenske vojske.

Morje in mornarji: hitre, učinkovite majhne ladje in naš človek — to je moč, na katero mora računati morebitni napadalec

Gojenci srednjih vojaških šol, rodov in služb so po končanem šolanju sprejeti v aktivno vojaško službo s činom vodnika ustreznega rodu ali službe.

Učenci šole za strokovne delavce v vojaškotehničnih poklicih oddidejo po končanem šolanju na služenje vojaškega roka, zatem pa so sprejeti na delo v enoto — ustanove, za katere so se šolali; pri tem dobe: naziv strokovnega delavca IV. stopnje za določeno specialnost; status civilne osebe na delu v JLA ter vse pravice in obveznosti, ki iz tega izhajajo.

Učenci oziroma gojenci so dolžni po končanem šolanju ostati v službi v JLA toliko časa, kolikor časa določa zakon o službovanju v oboroženih silah.

Medsebojne obveznosti kandidatov, sprejetih na šolanje, in zveznega sekretariata za ljudsko obrambo, bodo urejene s pogodbo. Z njo bodo, poleg drugega, določeni stroški šolanja (stroški za hrano, stanovanje v internatu in mesečni denarni prejemki) za primer, če učenec oziroma gojencec po svoji krivdi ne bi izpolnil obveznosti.

Natečaj velja do 28. februarja 1983.

O rešitvi prošnje bodo komisije za izbiro učencev in gojencev obvestile kandidate do konca maja 1983.

KJE DOBITE INFORMACIJE?

Vsa obvestila v zvezi z natečajem lahko kandidati dobijo pri: splošni srednji vojaški šoli »Franc Rozman-Stane« v Ljubljani, tel. (061) 345-686,

- upravi vojaškega okrožja Ljubljana, Roška 2,
- sekretariatu za ljudsko obrambo občinske skupščine Ljubljana Moste-Polje, Proletarska 1, tel. 442-657,
- občinski konferenci ZRVS Ljubljana Moste-Polje, Ob Ljubljani 42, tel. 441-034 in
- občinski konferenci SZDL Ljubljana Moste-Polje, Ob Ljubljani 42, tel. št. 443-407 ali 447-738.

Čestitke ob jubileju

Dva naša občana, udeleženca NOB in nosilca Partizanske spomenice 1941, sta v teh dneh praznovala življenjski jubilej. Vinko Tomc iz Kvedrove 26 (levo) je 15. januarja slavil šestdeseti rojstni dan, Janko Lopič iz Povšetov 106-d pa 18. januarja sedemdeseti rojstni dan. Obema slavlencema čestitamo k življenjskemu jubileju!

Popravek

V članku z naslovom *Podeljene plakete, priznanja in zlate značke ZRVS*, objavljenem v letošnji 1. št. Nsk na 4. strani 3. stolpca, je v tisku izpadla vrstica v tretjem odstavku. Zlato značko so prejeli tudi: **Janez Gregorič, Franc Jemec in Bojan Fertin**. Za napako se opravičuje

tiskarna Ljudske pravice

V SPOMIN

Dragi naš partizanski tovariš Ludvik!

Krajani, nekdanji partizani in aktivisti KS Zador, sodelavci se poslavljamo od tebe. V imenu domačinov bi ti rad povedal nekaj besed. Besed hvalečnosti za zadnjo popotnico, »ko se na mrtvi straži pridružuješ vsem tistim borkam in borcev, ki so že odšli pred teboj, in ki bomo še šli za teboj. Globoko se zavedam, da vpricho tvoje smrti odpove tudi tak prečudovit instrument človeškega sporazumevanja, kot so besede, kakor je človeška govorica. Ob slovesu govorijo predvsem naša čustva, ki bi jih lahko izrazili s petimi, šestimi besedami: Plemenita žalost in tople, tovariški spomin! Zakaj partizanstvo je veliko, celota. In ko odide eden in drugi, je te celote vedno manj in manj. Praznino izpolnjujeta prav ta tople, tovariški spomin in hvaležnost. Drugih dragotin, ki bi ti jih dali ob slovesu, tudi nimamo.

Svojo življenjsko pot, svojo življenjski krog sklepaš, dragi naš partizan, komandir in komandant Ludvik Smrekar, pravzaprav skoraj natanko tam, kjer si ga začel: na vratih svoje partizanske doline in vzhodnega obrobja Ljubljane, ki je med NOB imelo enak pomen kakor druge partizanske magistrske, denimo proti Dolomitom, proti krimsko-mokrškem pogorju in drugam. Kot letnik osemnajstipadaš tistim generacijam, ki so bile rojene za boj, za to, da z osvoboditvijo naroda prevrnejo na glavo tudi stari svet in ustvarjajo temelje lepšega, bolj človeškega.

Tistim rodovom, ki so se prvo uro učili abecede osvobodilnega boja in ljudske revolucije, v naslednji pa so že morali opravljati izpit v bojnem metazu. Tistim rodovom, ki danes niti domačih hribov od Save do Dolenjske ceste niti ne drugih, kjer jih je vodila partizanska pot, tudi v mirnih časih ne morejo več pogledati z očmi običajnega smrtnika, vsakdanjega občudovalca narave. Partizanske oči tudi skozi sedanjost vidijo sence boja, blokad in obkolitev, sije požarov naših domacij, padle tovariše, ki so jih pokopali, prijatelje, ki so jih postrelili sovražniki in vse tiste stare zadolžnice preteklosti, ki so jih morali poravnati s svojo krvjo. Partizani imajo v zavesti zasidrano ogromno zapuščino, neprecenljivo izkustvo, ki ga plemenitijo rami ob rami z mlajšimi rodovi in ki nekaj velja na tehnični s smrtjo. Vem, da bi, če bi mogel, rekel tudi ti: Vredno je bilo živeti, vredno se je bilo bojevati! Naš Ludvik izvira iz skromne podlpglavske, delavske družine, ki je bila izpostavljena hudim preizkušnjam. Kot mlad delavec je v pevskem zboru zadvorske Vzajemnosti vsrkal mnoge tiste revolucionarne misli, katerih vrh pri nas predstavlja narodna heroja Jože Moškrič in Tone Trtnik. Zato ni čudno, če se je poleti 1941. za tri mesece znašel v zaporu šempeterske kasarne s Francem Leskoškom-Luko in po pobegu našel pot v Molniško četo, prvo partizansko četo v Sloveniji. Kot intendant znamenitega Stanetovega II. štajerskega bataljona na Pugledu je v tisti sibirski zimi 1941—42 kot domačin spletal najtesnejše vezi z ožljem OF dobrunjskega in poljskega rajona, z ožljem, ki je skupaj s svojo vojsko znalo sredi neštevilnih sovražnih postojank premorditi mnoge sovražne nakane in končno ustvarilo začasno osvobodeno ozemlje na samem pragu Ljubljane. Februarja 1942. je bil Ludvik v spopadu z obmejno fašistično milico iz »društva« ranjen. Tu je prišlo do naključne partizanske sreče in tu imamo še en dokaz trdnosti in zanesljivosti OF. Pred nekaj več kot 40 leti ga je gotovo smrti rešila navadna, vendar legendarna partizanska žlica, rano pa je zdravil pri zanesljivih ljudeh komaj 200 metrov stran od postojanke istih črnosrajčnikov, ki so mu jo zadali.

Sleheri nov partizan, ki je bil usmerjen na vzhod, se je na ta ali oni način srečal in spoznal z Lud-

vikom, ko je bil v času tako imenovane »partizanske pomladi 1942« komandant »šolskega logorja« za Pugledom. Skozi njegovo taborišče je šla cela vojska novih partizanov proti Polici pa na Dolenjsko, sem so bili usmerjeni znameniti transporti, ki so vpricho vseh okupatorskih zaščit prihajali po železnici prek vevške papirnice. Maja 1942 je Ludvik pospremil tudi del izvršnega odbora in glavnega poveljstva, ki je na čelu z Borisom Kidričem ilegalno potoval iz Ljubljane na Kočevsko.

Med pomembnimi znameniki Ludvikovega partizanskega delovanja moramo omeniti tudi dejstvo, da je skrbel za zavarovanje in oskrbo dela glavnega poveljstva, CK in izvršnega odbora, ki so se pred odhodom v Dolomite zadrževali pod Razori in v hribih proti Javoru od sklepnih operacij Roške ofenzive do srede jeseni leta 1942. Od tod sta potovala ilegalno v Ljubljano Edvard Kardelj in Boris Kidrič, da okrepita njeno samozavest. V Podlipoglavu pa smo lahko videli tudi Franca Leskoška-Luko, Matijo Mačka in druge...

Kot komandant 3. bataljona ZDO je Ludvik Smrekar sodeloval pri zasnovi mnogih akcij in bojev, zlasti ob napadih na belogardistične postojanke od Polja, Bizovika do Police, dokler ni v prvem mesecu leta 1943. odšel v Dolomite in pozneje na Dolenjsko. Njegovi partizani so naravnost pregazili železno njivo, kot bi lahko neki demarkacijski »meje« med Nemci in Italijani. Železno njivo iz bodoče žice, posejano in oveseno z minami, ki so jo partizani pod vodstvom komisarja Tineteta Železnika-Toneta Šušteršiča spremenili v svojo orožarno.

Dragi naš partizanski tovariš Ludvik, komandir in komandant!

Besedam s skupnimi znameniki iz tvojega življenja bi prav gotovo nekaj manjkalo, če ne bi omenil vsaj dveh tvojih značajskih lastnosti, ki smo jih partizani in aktivisti v tistih hudih časih najbolj potrebovali: Ti lastnosti, s katerima te je sreča bogato obdarila, sta bili brezmisljnost, naravnost prešerni partizanski optimizem in človeška vedrina. Zaupanje v svojo moč, vera v zmago in prepričanje, da je naš boj v strugi tokov zgodovine. To je bila naša poglavitna duhovna hrana v času, ko na svetovnih bojiščih ni bilo na obzoru še nobene odločilne zmage. V času, ko so predhodnice Hitlerjevih armad iz daljave že videle kremelske zvonike, ko so se angleški letalci še obupno bojevali za britansko nebo in je tedanja Roosveltova Amerika komaj stopila v vojno. V času, ko so našo na smrt obsojeno domovino že poskušali položiti »na pare« in je prihuljena izdaja začela kazati svoje zobe. V času, ko so majhne čete in maloštevilni bataljoni do skrajnih moči vztrajali na stisnjenih ozemljih, kakršno je bilo naše. To se nam iz današnjih časovnih razdalj zdi prav neverjetno. Toda verjeli smo v zmago in jo dobili. V teh razsežnostih nam podoba naših krajev, ki si jim dal svojo mladost, moči in iznajdljive izkušnje ter jih dvigal iz brezmnosti, šele prav zablesti...

Dragi Kajzarjev Ludvik, kakor smo ti najraje rekli po domače! Ti, ki si s svojim zvonikom tenorjem prav gotovo eden izmed prvih, ki je zapel partizansko himno naših krajev, Kukovčevo Tam na Pugled gori, tam so hudi boji... »si se vrnil k temu našemu plečatemu hribu. Boleča je tvoja vrnitev. Vsem pa je lepo in prav, da boš kot prvoborec — spomeničar počival ob poti k njegovemu vnožju. Ti si pravi, izvirni partizan Pugleda.

Hvala ti in slava. Tvojim naše iskreno sožalje!

J. G.

Tone Florjančič

novi predsednik MK SZDL

Na mesto dosedanje predsednice MK SZDL Nuše Kerševan, ki ji je potekel dveletni mandat in je bila izvoljena v slovensko delegacijo zbora republik in pokrajin skupščine SFRJ, je bil na letni programski seji MK SZDL 12. januarja za njenega novega predsednika izvoljen Tone Florjančič.

Svojo družbenopolitično aktivnost je pričel v mladinski organizaciji, kjer je opravljal vrsto odgovornih zadolžitev. Tu je oblikoval prve zasnove družbenopolitičnega znanja in izkušnje pa tudi osebnost družbenopolitičnega delavca.

Bil je poslanec v skupščini SR Slovenije, član glavnega odbora SZDL in član izvršnega odbora GO SZDL, član RK SZDL ter predsednik sveta za vzgojo in izobraževanje pri njej, predsednik zveze telesne kulture Slovenije in predsednik TVD Partizan Slovenije. Sedaj je podpredsednik koordinacijskega odbora za razvoj in ekonomsko politiko pri gospodarski zbornici Slovenije, na 3. delegatskih volitvah pa je bil izvoljen za predsednika skupščine telesnokulturne skupnosti Slovenije; obe funkciji opravlja neprofesionalno.

Tudi v Ljubljani je opravljal vrsto odgovornih družbenopolitičnih nalog. Bil je član občinske konference ZKS Ljubljana, pripravil in vodil je I. samoprispevek v Ljub-

ljani, bil je predsednik IO mestne izobraževalne skupnosti, vodil je družbeni svet za urejanje prostora in varstvo okolja v Ljubljani. Že od leta 1979 je aktiven član predsedstva MK SZDL Ljubljana in značajan, tovariški, ustvarjalec delavcev v tem odgovornem timu.

Tovariš Florjančič je dober poznavalec ljubljanskih družbenopolitičnih razmer in je že z dosedanjim tvornim delovanjem prispeval k ureničevanju načela usklajevanja socialističnih samoupravnih interesov delovnih ljudi in občanov, krajevnih skupnosti, občin in mesta Ljubljane za celoten napredek in razvoj družbenopolitične skupnosti mesta.

Za svoje delo je prejel visoka državna in družbena priznanja.